

[Øllgaard.]

medlem hr. Hans Knudsen også omtalte. Deri ligger ikke, at vi er modstandere af den tanke, der ligger bag.

§ 6 kan vi tiltræde.

§ 8, der omhandler tontineordningerne, finder vi ganske rimelig efter den lovgivning, vi har vedtaget om skattefritagelse for bidrag til pensionsordning.

I § 9 er der tale om de nedslag i indkomsten, som de selvstændige erhvervsdrivende kan få. Vi er ikke begejstrede for, at man nu skærer en årgang fra, idet begyndelsestidspunktet for etablering m. v. ændres til 1. april 1951. Vi anser stadig væk denne lovgivning for at være rigtig, gavnlig og en opmuntring til de unge, der har været så modige at starte under højkonjunkturerne. Vi må i virkeligheden være glade for, at der er nogle unge, som vil noget og gør det; dem skal vi ikke være bange for at vise en smule skattemæssig velvilje.

En anden ting, vi ønsker overvejet og undersøgt i forbindelse med denne lovgivning, er, hvilke virkninger forhøjelsen af ejendomsskyldvurderingen vil få for disse unge, når nu skatterådene skal til at behandle deres forhold. Jeg vil gerne efterlyse — det er muligt, ministeren kan give os det i udvalget — en vis oversigt over, i hvilket omfang denne bestemmelse om nedslag i skatten for nyetablering m. v. overhovedet er blevet brugt i de forskellige amter.

§ 10 om udbetaling af bunden opsparing kan vi tiltræde.

Jeg skal endelig sige et par ord om § 5 om fradrag af underskud i indkomsten for de to nærmest følgende år.

Vi er tilhængere af tanken. Så vidt jeg husker, havde vi i vort skattereformløslagsforslaget foreslået 3 år i stedet for som her 2 år. Vi ønsker det spørgsmål drøftet i udvalget og også, om skatteyderne ikke bør have lov til at placere underskuddet inden for to eller tre år efter skatteydernes egen bestemmelse.

Jeg skal i øvrigt ikke forlænge denne debat,

men blot sige, at vi selvfølgelig er villige til at behandle lovforslaget i udvalget med velvilje.

Poul Møller: Jeg vil gerne først takke den højtærede finansminister, fordi forslaget til ligningslov i år er blevet fremsat så forholdsvis tidligt i forhold til, hvad der ellers er skik og brug. Det skulle vel gøre det muligt for det høje ting at foretage noget videregående ændringer i skattelovgivningen her ved behandlingen af forslaget til ligningslov, end man tidligere har kunnet magte.

Det har altid været sådan, at hvis det ikke lå i selve lovforslaget, var det meget vanskeligt at komme ned nye tanker og få dem til at trænge igennem ved ligningslovens behandling, fordi der ikke var den fornødne tid dertil. Nu skulle vi være i god tid, og det takker jeg altså den højtærede minister for.

Ministeren stiller forslag om en alternativ ordning, for så vidt angår børnefradrag og børnetilskud for unge mennesker mellem 16 og 18 år. Det konservative folkeparti kan tilslutte sig den tanke, der ligger til grund for dette forslag. Der kan være en række tilfælde, hvor det er urimeligt, at forældre, der har store udgifter på deres børn, pludselig mister de skattemæssige fordele, de har haft indtil børnenes 16. år, og måske endda på et tidspunkt, hvor udgifterne til børnenes uddannelse er blevet højere. Når man nu mener at kunne praktisere en valgfri ordning, hvorefter forældrene kan afgøre, om de vil sambeskattes med børn, der ikke selv tjener penge i betragteligt omfang, bringes spørgsmålet frem, om man så ikke skulle gå videre. Det er ofte således, at forældre med børn over 18 år har endog betydelige udgifter til at holde disse til studierne, til at betale deres uddannelse. Det må vel i alle tilfælde være i offentlig interesse, at forældrene, hjemmene, i videst mulig udstrækning selv bliver i stand til at klare disse udgifter, således at de ikke så stærkt skal belaste de offentlige